

Pohnútka, že sa obžalovaný chcel napadnutému úradníkovi pomstiť za zadržanie a domnelé bitie svojho brata, je nerozhodná pre posúdenie uvedenej stránky skutkovej podstaty.

Okolnosť, že obžaloba pri ináč správnej kvalifikácii videla v opísanom konaní pomstu pre výkon úradného povolania a že aj prvostupňový rozsudok takto čin posudzoval, nie je na prekážku, aby najvyšší súd čin obžalovaného posudzoval podľa inej eventuality § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914, totiž s hľadiska prekážania v úradnom trvajúcom výkone, lebo tým totožnosť činu v smysle § 325, odst. 2 tr. p. nie je nijak porušená.

O jestvovaní objektívnych znakov spomenutého prečinu niet pochybností, lebo napadnutý železničný úradník pri dozeraní na zachovávanie poriadku na železnici aj podľa odvolacieho rozsudku je orgánom vrchnosti; v dobe činu vykonával v tomto smere svoje povolanie, a to po práve a obžalovaný mu v tom (mimo prípadu shluknutia) nebezpečnou vyhrážkou prekážal.

Je tedy v zistenom skutku obžalovaného daná skutková podstata prečinu násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914. Keď prez to v ňom odvolací súd spoznal len prestupok podľa § 41 prest. zák. a preto vo výroku o kvalifikácii zrušil prvostupňový rozsudok, zaviniť zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p.

Čís. 5975.

Není třeba, aby stěžovatel hned po vyhlášení rozsudku výslovně podržel formální důvod zmatečnosti, který ohlásil ihned, jakmile bylo závadné opatření učiněno, nýbrž stačí, uplatnil-li jej později v ohlášení nebo v provedení opravného prostředku.

(Rozh. ze dne 25. září 1937, Zm IV 328/37.)

Nejvyšší soud přezkoumav trestní věc proti A., obžalovanému pro přečin podle § 310, odst. 2 tr. z., zmatečnou stížnosť obhájce obžalovaného zčásti odmítl, zčásti zamítl.

Z d ů v o d ů:

Zmatečnou stížnosť byla založena na důvodech zmatečnosti podle § 384, č. 9 a § 385, č. 1 a) tr. ř.

Důvod zmatečnosti podle § 384, č. 9 tr. ř. byl uplatňován: 1. protože soud první stolice nevzal svědkyni M. do přísahy; 2. protože odvolací soud nevyhověl obhájcovu návrhu na konání místní prohlídky a výslech svědků na místě, dále na vyžádání posudku znalce z oboru automobilismu a na výslech svědka N.

Obhájce už v odvolání uplatňoval důvod zmatečnosti podle § 384,

č. 9 tr. ř. pro nevzetí svědkyně M. do přísahy a pro zamítnutí návrhu na výslech znalce a svědků na místě samém. Odvolací soud nesprávně vyslovil, že uplatňování důvodu zmatečnosti podle § 384, č. 9 tr. ř. v odvolání bylo zákonem vyloučeno, když obhájce po vyhlášení rozsudku tento formální zmatek neudržel.

Obhájce ohlásil tento formální důvod zmatečnosti při hlavním přelíčení u soudu první stolice hned po vyhlášení zamítavého usnesení a proto nemusel tento úkon opakovat hned po vyhlášení rozsudku, nýbrž stačilo, že potom uplatňoval tento důvod zmatečnosti v písemném ohlášení nebo v provedení odvolání; neboť zákon žádá v ustanovení 4. odst. § 384 tr. ř. pouze, aby se výhrada uplatňování formálního důvodu zmatečnosti stala hned, krom toho však žádá v ustanovení § 390 tr. ř., aby při ohlášení anebo v provedení zmateční stížnosti byly důvody zmatečnosti označeny, nežádá však, aby formální důvod zmatečnosti, ohlášený hned za hlavního přelíčení, byl bezpodmínečně a výslovně udržen hned po vyhlášení rozsudku.

Pokud tedy odvolací soud nevyřídil odvolání obhájcovo, týkající se nevzetí svědkyně M. do přísahy, není tu případu odst. 2 § 428 tr. ř. a je nutno vyříditi zmateční stížnost co do výtky důvodu zmatečnosti.

Pokud se však týče zamítnutí návrhu na místní prohlídku a na výslech znalce a svědků na místě, odvolací soud se tímto návrhem zabýval ve věci samé, byť i ne při vyřizování formálního důvodu zmatečnosti dle § 384, č. 9 tr. ř., uplatňovaného v odvolání, nýbrž následkem nového návrhu obhájcovo, učiněného v tomto směru při odvolacím hlavním přelíčení. Z toho plyne, že tento návrh byl zkoumán oběma nižšími soudy a proto podle 2. odst. § 428 tr. ř. je další uplatňování důvodu zmatečnosti dle § 384, č. 9 tr. ř. v tomto směru ve zmateční stížnosti nepřípustno.

Čís. 5976.

Jestliže všechny závadné výrazy, použité obžalovaným, byly obsaženy v jednom článku a směřovaly proti témuž soukromému žalobci, jest lehčí trestný čin — urážka — zahrnut v kvalifikaci těžšího trestného činu — pomluvy — takže je třeba oba skutky podřaditi podle § 95 tr. zák. pouze pod přísnější ustanovení § 2 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 25. září 1937, Zm IV 372/37.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti A., obžalovanému pro přečiny podle §§ 1 a 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., zmateční stížnost obžalovaného zčásti odmítl, zčásti zamítl; z úřední povinnosti z důvodu zmatečnosti podle § 385, č. 1 b) tr. ř. zrušil nejvyšší soud napadený rozsudek odvolacího soudu ve výroku o kvalifikaci a kvalifikoval čin obžalovaného pouze jako přečin pomluvy, spáchané tiskem podle § 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.